

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen,
Præstehusene 6,
2620 Albertslund
Tlf. 43 96 13 71
E-mail: lone-poulsen@mail.tele.dk
Hjemmeside: <http://lakshmi.adr.dk>
Girokonto: 314-1861

LAKSHMI ASHRAM NYT

August 2004

Kære venner!

Mens det stadig er sommer – måske lige bortset fra vejret! – i Danmark, er jeg glad for at kunne udsende det næste nyhedsbrev – **SANCHAR 95**, der indeholder følgende artikler og digte:

- ♣ ”Bliver kvinder tilintetgjort i dag?” af Kanti Didi
- ♣ To digte – også skrevet af Kanti Didi
- ♣ ”Vand – livets eliksir” (Nationalt Miljøbevidsthedsprojekt) af Neema Vaishnava og David Hopkins
- ♣ ”World Social Forum, Mumbai: 17.-21. januar 2004” af Chandra Pant
- ♣ ”Det udfordrende arbejde i urtehaven” af Parvati Tiwari

Jeg håber, at I vil nyde læsningen af dette Sanchar. Jeg synes, at det fortæller en masse om det store arbejde, de udfører på og via ashrammen. Alt dette er kun muligt med støtte fra jer.

Som sædvanlig skal lyde en tak for alle sponsor-pengene til pigerne og for de andre bidrag. Alle beløb, store som små, er velkomne. Bidrag, der ikke er øremærkede, er også særdeles velkomne. Pengene bruges til undervisningsmidler, studieture, landsbyarbejde og meget andet. Jeg beder jer stadig om at sende ekstra penge pga. stigning i de daglige udgifter.

Sponsorship:	
pr. måned	150 kr.
pr. kvartal	450 kr.
pr. halvår	900 kr.
pr. år	1800 kr.

Mange hilsener

Lone Poulsen

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund

RESULTATOPGØRELSE FOR 2003.

INDTÆGTER:

Indgåede bidrag (96%)	145.541,12 kr.
Administrationsbidrag (4%)	6.064,21 kr.
Renter: Bikuben Girobank	0,63 kr.
Investeringsafkast	502,20 kr.
Indtægter i alt	152.108,16 kr.

UDGIFTER:

Administration (porto, trykning af Sanchar)	4.208,75 kr.
Udbetalt til Lakshmi Ashram	111.510,15 kr.
*Dekort for udenlands udbetalinger	2.233,60 kr.
Udgifter i alt	117.952,50 kr.

Årets resultat	34.155,66 kr.
-----------------------	----------------------

BALANCE pr. 31/12 2003.

AKTIVER:

Bikuben Girobank konto nr. 4959680111	46.443,74 kr.
Bikuben Girobank konto nr. 314-1861	18.346,56 kr.
Indestående i alt	64.790,30 kr.

PASSIVER:

Egenkapital primo 2003	30.634,64 kr.
Årets resultat	34.155,66 kr.
Egenkapital ultimo 2003	64.790,30 kr.

Albertslund, d. / 2004

Lone Poulsen

Jeg har revideret regnskabet for 2003.
Revisionen har ikke givet anledning til bemærkninger.

Albertslund, d. / 2004

Claus Broskov Sørensen

*Bikuben har trukket dekort på 1.133,32 kr. og 1.100,28 kr. de to gange, der er hævet på kontoen for at sende penge til Lakshmi Ashram. Det blev først opdaget ved årsopgørelsen. Banken har tilbagebetalt beløbene i januar 2004.

Sanchar 95

Engang i marts i år bragte den lokale presse frygtelige beretninger om gruppevoldtægt og mord på en 10. klasses elev fra Champawat, Priti Pandey, datter af en sagfører. Det skete, da hun var på vej hjem fra den lokale skole efter at have været til eksamen. Denne begivenhed og andre lignende tragiske hændelser berettet i pressen inspirerede Kanti Didi til at skrive følgende essay og digte.

Bliver kvinder tilintetgjort i dag?

af Kanti Didi

Mænd og kvinder er uadskillelige, og begge er betydningsfulde medborgere. Grundlaget for vores samfund er skabt på baggrund af deres indbyrdes afhængighed. Inderst inde er de ens, selv om der er naturlige ydre forskelle. Nu til dags kan vi se, at mens en gruppe af det kvindelige samfund har gjort store fremskridt, er de almindelige kvinder glemt.

I dag er kvindens krop blevet en kilde til utryghed for hende. Hvad er årsagen? For århundreder siden opstod store sjæle, helgener og vismænd blandt både mænd og kvinder. Min fornemmelse er, at flere helgener, vismænd og store tænkere er opstået i det mandlige samfund, som har stræbt efter, at samfundet skulle være på rette vej. Vores nuværende samfund eksisterer som resultat af deres retskafne handlinger og åndelige bestræbelser. Ikke desto mindre er frygten for utryghed, som har manifesteret sig i dagens samfund, et spørgsmål om skam.

Hvorfor er det blevet sådan, at det er så vanskeligt for en kvinde at beskytte sin krop? Der er visse mennesker i denne verden, der er så blændede af begær, med en så frastødende natur, at de kun kan se kvinden på en måde. De bliver onde og djævelske i deres opførsel, og når de giver frit løb for deres djævelske instinkter gennem deres rå magt, bringer de skændsel over samfundet. Uden at skelne mellem nat og dag, uden at betragte deres mor som moderen, deres søster som søsteren, deres datter som datteren ser de hverken mod fortiden eller mod fremtiden. De leger ustandselig med kvindekønnet ved at bruge deres magt som mænd. Når de begår de mest onde handlinger, forårsager de deres egen undergang. Disse mennesker er en forbandelse for samfundet, og på grund af mennesker som dem er der opstået en stor følelse af utryghed blandt kvinderne.

I dette land med Gandhis ikke-vold, i dette land med så store mænd som Swami Vivekananda og Swami Ramtirtha er det de betingelser, som kvinderne befinder sig i nu til dags. Den mor, som Shri Ramakrishna Paramhansa så i Kali (indisk gud), og hvis "darshan" (omfavnelser) gav ham den største mulige glæde, den Moder havde form af unge jomfruer og som var tilbedt for dette – hvad ser og hører vi nu? Manden, som kvinden betragtede som sin beskytter, sin far, for ham er hun nu kun et objekt for begær! I hvor lang tid skal denne situation dog fortsætte? Sådanne betingelser vil ikke kunne vare længe. Enhver mulig anstrengelse skal foretages for at ændre denne situation og komme den til livs. Dette er samfundets krav.

Hun er intet andet end glædesobjekt,
Manden intet andet end nyder.
Fandtes et stærkere ord end 'Rakshas'¹,
Så ville jeg kalde ham det.
De siger at Kvindens Tid er kommet,
Men Kvindens Tid ser jeg intetsteds.
Når jeg kigger i avisen,
Ser jeg billeder af unge kvinders lig, af ulykkelige familier.
Vil mine øjne da finde hvile?
Vil min hjertebanken falde til ro?
Vil mit blod blive til vand?
Åh Gud, skænk mig et hundrede fødsler i denne verden,

At jeg må løfte kvinderne op.
Skænk mig selvkontrol som Hanuman, stor styrke som Shankaracharya,
Så jeg kan befri denne verden fra sådan blindt begær.
Jeg kunne gøre dette land til gudernes land.
Hæng ikke disse onde gerningsmænd,
Sæt dem i fængsel og fyld dem med anger
Lad dem høste frugten af deres handlinger.
Lær dem selvkontrol, giv dem vejledning i at ændre livssyn.
Lær hvad det vil sige at føde.
Lær dem helt at ødelægge djævelske tendenser i den menneskelige krop.
Lær dem at blive Mænd.
I modsat fald gør dem til firbenede dyr,
Læs byrder på deres skuldre.
At se dem som mennesker er et bedrag,
Hvis de er i en dyrekrop,
Kan vi beskytte os.
Men forklædt i en menneskekrop er de djævle indeni.
Tillad ikke sådanne sjæle at blive født som mennesker,
Tillad os alle at leve.

KVINDE

Selv det at føde er en forbandelse.
Hvis et barn er i livmoderen,
Lad os lave en test for at afgøre,
'Er det en dreng eller en pige?'
Hvis en pige, lad os abortere,
Og blive fri for alle vore bekymringer.

I et andet hjem, efter at være fostret i livmoderen,
Kom så til verden,
Spaden stod klar.
Hvis det er en pige, begrav hende hurtigt
eller kvæl hen de,
Og bliv således fri for fremtidens bekymringer.

¹ 'Rakshas' – En djævelsk ond person

I et tredje hjem, hvis hun overlevede,
Var hun i færd med at passe sine små søskende,
Og således uden nogen chance for uddannelse,

Pige – lev så på denne måde!
Pige – lad så vær med at ytre dig!!
Arranger hurtigt hendes bryllup,
Og let byrden fra ens skuldre.

Kort sagt, en byrde i sit eget hjem,
Og ligeså hos svigerfamilien.
Hun oplever at blive skædt ud
For ikke at have bragt nok medgift,
Da hun gik blev hun plaget og pint meget,
En dag blev der sat ild til hende,
Et medgiftsbryllup blev fejret,

Så udstødte hun et skrig,
“Åh, hvorfor er jeg blevet født i denne verden?”

Men i et andet hjem,
Slog den fulde mand hende,
Dræbte hende næsten med slag.
Kvinden i hjemmet blev gjort hjemløs.
Hun vendte tilbage til sit barndomshjem,
hvor mor og far formanede hende,
Sagde: “Hvorfor er du kommet her?
Din bror lever her.
Vi har skabt et sted for dig der.
Fra kvindens to tunge øjne
løb to tårer.

“ Åh, hvorfor er jeg blevet født i denne verden?”

Jeg vil fortælle dig noget forfærdeligt,
Blandet af begær blev manden et bæst.
Kaldte ikke sin mor ‘Mor’,
Han var årsag til, at hun tabte sine ære.
Han gik endda endnu et skridt videre,
Og med sine grusomme hænder,
Dræbte morderen sin egen mor.
Dette er min beretning om smerte.
“ Åh, hvorfor er jeg blevet født i denne verden?”

Nationalt Miljøbevidsthedsprojekt: 2003-2004

En kort rapport om det projekt, som Lakshmi Ashram organiserede, over temaet:
“Vand – livets eliksir”

Af Næmna Vaishnava og David Hopkins

Miljøministeriet har i de sidste rigtig mange år organiseret et landsomfattende projekt hvert år for at fremme miljøbevidstheden hos folk i dette enorme land. Dette projekt forsøger specielt at nå ud til de unge mennesker i Indien. I delstaten Uttaranchal er ansvaret for at styre det blevet betroet til Uttarakhand Seva Nidhi (USN) i Almora. Det er en for længst anerkendt organisation, der er særdeles aktiv i miljøundervisning. I de sidste 17-18 år har de også støttet børnehveprogrammer over hele Uttaranchal, udført af lokale græsrodsorganisationer, herunder også Lakshmi Ashram. I virkeligheden blev vores program model for det, der blev realiseret i stor målestok af USN, og da deres program startede, havde Lakshmi Ashram overtaget ansvaret for uddannelsen.

Optog starter fra Lakshmi Ashram d. 24. februar 2004

Lakshmi Ashram har deltaget i dette miljøbevidsthedsprojekt i de sidste mange år, men indtil for få år siden blev projekterne altid organiseret i vores projektområde i og omkring Danya. Men vi har imidlertid i de sidste par år taget initiativ til at sætte programmer i gang i skolerne omkring Kausani, til at begynde med kun i grundskolerne, men i år også i de lokale overbygningsskoler. I år deltog i alt seksten skoler – to inter-colleges, fire junior high schools, ni primary schools og Lakshmi Ashram selv. Disse skoler – kommunale og private – ligger i Kausani og i dalen ved Kosi-floden neden for Kausani mod syd. I alt deltog 115 elever fra 5. til 10. klasse i projektet. Selv om det var eleverne, der var i fokus i denne kampagne, tillod strukturen i programmet dog en aktiv deltagelse af såvel lærere, forældre som offentligheden.

Hovedoverskriften for dette års kampagne var “Vand – livets eliksir” – et yderst vigtigt og relevant emne. Der blev rettet særlig opmærksomhed på vands rolle og vigtighed, men der blev samtidig gjort bestræbelser på at udvikle en samlet forståelse for alle naturlige resurser, for de er indbyrdes forbundet med hinanden.

Dette års projekt blev organiseret i fire faser. Til at begynde med blev der etableret faste og regelmæssige kontakter med alle de deltagende skoler, og temaet for kampagnen blev diskuteret med lærere og elever.

I anden fase blev der lavet et spørgeskema, der fokuserede på "Vand – livets eliksir", baseret på iagttagelse af styringen af vandressurser – både lokale traditioner og moderne metoder. På baggrund af dette spørgeskema gennemførte eleverne en undersøgelse af begge former for styringer, som de fandt i deres lokale omgivelser, deres landsbyer og det nærliggende område. Det foregik ved selvstudium og ved at søge hjælp hos deres forældre og lærere. De fik oplysninger om de eksisterende kilder i og omkring deres landsbyer, lærte om den nuværende situation for vandressurser, årsagen til den faldende vandstand – især i kilderne, og forsøgte samtidig at forstå den effekt, det har, på det daglige liv. De forsøgte også at måle mængden af vand, der blev brugt dagligt i deres familier.

I tredje fase blev børnene testet i deres respektive skoler for at kortlægge den interesse og spørgelyst, der var opstået af dette projekt og de anstrengelser, de havde lagt for dagen i udførelsen af arbejdet. Adskillige mennesker foretog sammen denne evaluering.

Pige fra Junior High School og Kanti med planche

I fjerde fase blev der organiseret to programmer i Lakshmi Ashram – det første for de ældste elever og det andet for de yngste elever, hvori de præsenterede deres forståelse for vand gennem digte, essays og billeder samt sang, dans og drama. Det var en sjælden lejlighed for børn fra de forskellige lokale skoler at være sammen på og selv opleve Lakshmi Ashram. Eleverne fra hver enkelt skole præsenterede de plancher, de havde fremstillet, og forklarede de illustrerede temaer. De, der havde skrevet digte, læste dem højt, og kvaliteten af disse digte var ofte prisværdig. Når tiden tillod det, læste eleverne også op af deres essays.

Skolerne præsenterede derefter deres kulturelle programmer. Der blev uddelt præmier på baggrund af de anstrengelser, de havde gjort, og ingen blev udelukket. Det sluttede med, at eleverne lavede et stævne i Kausani, hvor børnene opfordrede folk til tænke grundigt over emnet vand. Eleverne fik også lejlighed til ved selvsyn at se de bestræbelser, der bliver foretaget her på Lakshmi Ashram for at beskytte og bevare vandet.

De lokale folk i Kausani så vel som Mahila Mangal Dals og Yuvak Mangal Dals (lokale kvinde- og ungdomsgrupper) i Borarau-dalen havde spillet en afgørende rolle med at styrke børnenes entusiasme.

Dette projekt havde en meget positiv effekt. Børnenes interesse for at erkende og forstå de ressourcer, der er beslægtet med deres liv i de lokale omgivelser, voksede. I løbet af projektet forøgedes også lærernes deltagelse i forskellige konstruktive aktiviteter. Alle bad om, at sådanne projekter skulle laves igen, og foreslog, at man skulle forøge mulighederne for at foretage beslægtede aktiviteter i fremtiden. Projektet åbnede også mulighed for udvikling af de medarbejdere fra de andre institutioner, som deltog i planlægningen af dette.

WORLD SOCIAL FORUM, MUMBAI (Bombay): 17-21. JANUAR 2004

A f Chandra Pant

Lakshmi Ashram Field Office, Danya

Chandra er en af vores tidligere børnehavelærere i Danya, og siden vi startede vore miljøaktiviteter i samarbejde med Society for Promotion of Wastelands Development i 1989, har hun været teamleder for dette arbejde. I løbet af årene er hendes organisator- og lederevner blevet udviklet, og hun er blevet en fin socialarbejder. Chandras og teams præstationer i de sidste fem år i et lille vandskels-styringsprojekt har vundet ros fra adskillige institutioner, især for landsbyfællesskabets aktive deltagelse i projektaktiviteterne, som er blevet udført med meget få udgifter. I år fik hun mulighed for at deltage i World Social Forum, denne gang afholdt i Mumbai (Bombay). Efter at være kommet tilbage har hun lavet denne lille rapport.

Med hjælp fra en lokal organisation i Bhowali, "Sairiyon ka Sangathan" (SKS) deltog jeg i januar i World Social Forum – organiseret i Nesco Maidan i Goregaon, en forstad til Mumbai. Det er første gang, at jeg har haft mulighed for at deltage i sådan et kæmpe arrangement, noget som jeg slet ikke havde nogen forventninger om, da SKS inviterede mig til at deltage i en gruppe, der skulle til Mumbai. Så den eneste tanke i mit hoved var, at der skulle holdes et møde om beskyttelse af naturressurser.

For mig var den største attraktion ved World Social Forum at se og møde de mennesker, som var kommet fra alle fire verdenshjørner, at opleve forskellige kulturer og klædedragter. Jeg blev virkelig begejstret for de kulturelle programmer, som blev præsenteret. Ellers erfarede jeg snart, at der over hele verden bliver kæmpet de samme slag – for at protestere imod sociale onder og for at kæmpe for fremskridt for kvinderne, de undertrykte og de fattige. Den 17. januar deltog jeg i et symposium, hvor kvinder fra mange lande udtrykte deres tanker og ideer.

Lilian Silebreti hilste den vedvarende kvindebevægelse i Indien velkommen, og hun sagde, at arrangementerne, der var stablet på benene til det fjerde WSF i Indien, var virkelig gode. Hun tilføjede, at hun fra sit eget land havde medbragt plakater, som forklarer, hvad kvinder skal gøre for at opnå deres rettigheder. Hun sluttede med at sige, at

***“Man kan træde på alle blomsterne i haven,
Men man kan ikke standse forårets komme.”***

Sunila Waisinghe fra Sri Lanka talte derefter og sagde, at vi alle vil acceptere, at menneskerettighederne er for alle, at verdens ledere for ti år siden også havde accepteret, at vold mod kvinder er vold mod menneskeheden. Hun sluttede med følgende:

“Hvis kvinderne ikke er frie, så er verden heller ikke fri.”

Efter hende sagde Jaydeep Ghosh, en lektor i økonomi fra Delhi, at det altoverskyggende spørgsmål er, at kvinder er fortvivlede over de regeringer, som ikke yder dem nogen hjælp. Mange andre kvinder præsenterede deres meninger for forsamlingen, men fordi de i det store og hele talte på engelsk, var jeg ikke i stand til at forstå særlig meget.

Næste dag var der et møde med overskriften: "Demokrati i Himalaya", hvorunder Shri Rajendra Rawal sagde, at hele Himalaya-regionen er i brand, og flammernes hvislen kan høres nært og fjernt. Han understregede, at der er et stort behov for at forstå Himalaya-regionens historie. Shri Rajendra Dhasmana fortsatte diskussionen med at sige, at mennesker, der bor tæt på naturen har en sand

forståelse for de jordnære realiteter. Verdensbankens projekter som fx Joint Forest Management (JFM) og Swajal (et lokalt baseret drikkevands- og sanitetsprojekt) er blevet påtvunget ovenfra. Han understregede, at intet projekt skulle laves for vores skyld, men snarere skulle alle landene i Himalaya-regionen mødes for sammen grundigt at kigge på mulighederne og potentialerne og derefter opstille projekter og programmer.

Den 19. januar var der arrangeret et møde af en Udaipur (Rajasthan) baseret organisation, 'Astha', over temaet: Kvinder og de lokale myndigheder. På dette møde fortalte kvinder, som kom fra Rajasthan, og som er aktive i lokale politiske organisationer, om deres erfaringer med de aktiviteter og præstationer, de havde været involveret i. Alle de tilstedeværende blev meget inspirerede af det, de hørte, og var enige om, at de ville fortælle om det til de lokale grupper i deres respektive områder, således at disse grupper også kunne få del i erfaringerne.

På grund af sprogbarrieren kunne jeg ikke deltage i alle programmerne, men alligevel nød jeg meget at have fået mulighed for at deltage i World Social Forum, og al æren for hvad jeg har haft mulighed for at se og høre går til SKS i Bhowali, der sørgede for, at en gruppe fra Kumaun kunne deltage.

Det udfordrende arbejde i urtehaven

By **Parvati Tiwari**

Parvati Tiwari med mooli frøproduktionen (kinaradise)

Parvati Tiwari kom til Lakshmi Ashram for tre år siden, i starten for at deltage i et træningsprogram med spinning og vævning. Hun kommer fra en landsby nord for Kausani – beliggende bag Garur med navnet Wajyula. Hendes mand havde forladt hende. Efter at hendes første kursus var slut, fik hun mulighed for at deltage i et program i Khadi & Village Industries Commission's træningscenter i Haldwani i agarbatti (røgelsespinde) produktion. I ashrammen fik hun først ansvaret for de små børn, før hun begyndte at arbejde sammen med Parvati Goswami i Udyogshala (vævværkstedet). I det sidste års tid har hun overtaget ansvaret for ashrammens urte- og grønsagshaver, som forsyner køkkenet med friske grønsager.

Sidste år i august på et møde med ashram-medarbejderne fik jeg overdraget ansvaret for at sørge for urtehaven. Til at begynde med brød jeg mig ikke om det, men ganske langsomt blev jeg vant til at arbejde i haven, så det endte med, at jeg kom til at holde meget af det. Gennem arbejdet i haven har jeg fået megen viden og erfaring, og nu nyder jeg virkelig arbejdet. Min interesse for landbrug er blevet vækket, og jeg anstrenger mig for at

sørge for, at produktionen af grønsager er stor nok til at dække ashram-køkkenets behov. Men vi har dog ikke været i stand til at dyrke kartofler.

(David Hopkins notits: Da vi tidligere dyrkede kartofler, var det største problem, at hulepindsvin kom midt om natten – fra gud ved hvor – for at grave dem op!).

I stedet for køber vi kartofler fra markedet i Kausani. Men vi dyrker alle de andre grønsager i haven.

Somme tider støder jeg på vanskeligheder i mit arbejde, men det giver mig også mulighed for at udvikle min viden. Nu til dags hjælper mine 'Didis' (søstre / medarbejdere) mig meget i haven, og de giver mig også gode råd, som jeg sætter megen pris på. Jeg havde ikke nogen forudgående erfaring med at dyrke grønsager, men nu lærer jeg noget nyt hver dag i mit arbejde. Mit ønske er at producere så mange grønsager som muligt og så stor en frøproduktion som muligt. Vi får gode resultater med vores egne frø, mens de frø, vi køber i basaren, ikke giver så gode resultater. Det fandt jeg bl.a. for nylig ud af, da jeg købte frø til mandelgræskar. De blev sået, og græskarplanterne voksede meget, men de producerede næsten ingen græskar. Planterne var meget større, end de burde være.

Jeg har for nylig produceret en stor mængde frø, som det kan aflæses i nedenstående skema:

Pavati Tiwari med hvidløgsproduktionen

Frøproduktion fra Lakshmi Ashram - 2003-04

Frø-nr.	Grønsager	Ud-komme i kilo	Frø-nr.	Grønsager	Ud-komme i kilo
1	Koriander	6,000	9	Ugal (sommergrønt)	9,000
2	Hvidløg	80,000	10	Fennikel	2,000
3	Agurk	1,000	11	Chaulai (sommergrønt)	4,000
4	Mooli (kinaradise)	4,000	12	Okra (Ladies Finger)	0,500
5	Græskar	1,000	13	Bakula (bred bønne)	0,500
6	Dværgbønner	9,000	14	Karela (bitter græskar)	0,050
7	Lai (vintergrønt)	10,000	15	Spansk peber	0,050
8	Spinat	9,000	16	Aubergine	0,050

(Total frøproduktion 136,150 kilo)